

Warszawa, dnia 18 września 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 129/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Angelika Świącińska

przy udziale prokuratora Józefa Gacka

po rozpoznaniu dnia 18 września 2023 r.

sprawy M. W. syn E. i W., ur. (...) w K.

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 28 września 2022 r. sygn. akt II K 1333/19

uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Wołominie do ponownego rozpoznania

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 129/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 28 września 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 1333/19.

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH	
---	--

ZARZUTÓW wniosków	i
Lp.	Zarzut
3.1.	<p>Prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <ul style="list-style-type: none"> - naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 kpk i art. 410 kp, mających wpływ na treść wyroku, polegających na dowolnej ocenie dowodów i wyrażeniu chybionego wniosku z oceny dowodów, iż znamiona zarzucanego oskarżonemu przestępstwa nie zostały wyczerpane, podczas gdy prawidłowa analiza przeprowadzonych w sprawie dowodów pozwala na przyjęcie, iż oskarżony swoim zachowaniem działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzając A. P. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem na kwotę 49.000 złotych przy sprzedaży sprowadzonego z Niemiec pojazdu marki B. (...) o nr VIN: (...) poprzez wprowadzenie w błąd co do legalności oraz stanu technicznego - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść, a polegających na niezasadnym stwierdzeniu, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

	<p>podstaw do przyjęcia, aby oskarżony M. W. dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, podczas gdy zeznania A. P., rozważane we wzajemnym związku z opinią biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych nieodparcie prowadzą do przyjęcia, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego czynu.</p> <p>Oskarżyciel posiłkowy zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego w postaci jego zeznań i wyjaśnień oskarżonego. Ponadto nie wykonał wszystkich czynności w sprawie doprowadzenia na rozprawę S. W., w szczególności nie poszukiwano tego świadka za pomocą Policji.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ilość, rodzaj i wzajemne powiązanie zarzutów przemawiały za ich zbiorczym omówieniem. Tym bardziej, że wszystkie były zasadne.</p> <p>Zdaniem Sądu Okręgowego rację mieli skarżący, że Sąd Rejonowy dokonał błędnej, niezgodnej z</p>			

regułami wyrażonymi w art. 7 kpk - w tym w szczególności nie odnoszącej się do wszystkich okoliczności, także tych niekorzystnych dla oskarżonego - oceny zgromadzonego materiału dowodowego, co w dalszej kolejności skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych. Zdaniem Sądu Rejonowego oskarżony mógł sam zostać oszukany, a co za tym idzie brak podstaw do przypisania mu popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk na szkodę pokrzywdzonego. Tyle, że nie mamy tu do czynienia z kimś, kto nie zajmuje się handlem pojazdami, ale z osobą, która trudni się tym od dłuższego czasu i czerpie z tego tytułu dochody. Co więcej, sprowadza samochody przede wszystkim z Niemiec, który to rynek, tak jak język, jest mu bardzo dobrze znany. Nie trzeba być specjalistą, żeby wiedzieć, że jeśli ktoś oferuje do sprzedaży markowy samochód, bo takim jest B. (...), to nawet jeśli ma on 6 lat, a przez 3 ma stać nieużywany, to nie ma przebiegu 15.000 km, nie brakuje mu kluczyków i nie kosztuje 49.000 złotych. Owszem, czasami zdarzają się okazje, ale nie tego rodzaju, gdzie pojazd sprzedawany jest znacznie poniżej swojej rynkowej wartości. Nawet, jeśli wymaga podjęcia działań, w

tym wkładu finansowego, zmierzających do użytkowania na terenie Polski. Zdaniem Sądu Okręgowego dla oskarżonego, będącego osobą w sile wieku, a więc doświadczoną i nie pierwszy raz sprowadzającą samochód z zagranicy, od początku powinno być wiadomym, że albo pojazd znajduje się w zupełnie innym, znacznie gorszym stanie, będąc powypadkowy, niesprawny czy mający dużo większy przebieg, albo pochodzi z przestępstwa, a w najlepszym razie jego stan prawny jest nieuregulowany i wymaga gruntownej weryfikacji.

Przed podjęciem decyzji przez pokrzywdzonego i pobraniem od niego środków finansowych na zakup pojazdu oskarżony miał posiadać jedynie kilka przesłanych mu przez sprzedającego zdjęć z zewnątrz i dokumentów. Miał też nie znać osobiście sprzedającego, uprzednio kontaktując się z nim telefonicznie w sprawie sprzedaży innych samochodów. Tymczasem według relacji oskarżony namawiał go do tego zakupu, który miał być dla niego bardzo korzystny, w praktyce jak się okazało jadąc do Niemiec nie po to, żeby jeszcze zweryfikować samochód i sprzedającego

na miejscu, ale po to, żeby go kupić. Wprawdzie oskarżony zapewniał, że weryfikował pojazd, jednak de facto wynikało to jedynie z jego twierdzeń. Z kolei wydruk dotyczący historii pojazdu, który przedstawił w postępowaniu sądowym jest oznaczony datą 18 kwietnia 2019 r., godz. 20:57:48, kiedy pojazd był już w Polsce i został wydany pokrzywdzonemu. W tym miejscu należy zadać pytanie - skoro oskarżony wiedział, że toczyło się co do niego postępowanie spadkowe, to dlaczego nie uzyskał potwierdzających to dokumentów, z których wynikałoby, do kogo należał i kto jest jego aktualnym właścicielem? To, że sprzedający dysponował dotyczącymi go dokumentami, które również mogły być uzyskane w przestępczy sposób, nie oznaczało, że nim był. Tym bardziej, że figurowała w nich zupełnie inna osoba. Jednocześnie skoro nic nie wzbudziło wątpliwości oskarżonego, to dlaczego wykonał zdjęcia dowodu osobistego sprzedającego, a przede wszystkim sprzedającego i towarzyszącego mu mężczyzny. W dodatku z ukrycia. Takich rzeczy nie robi się, gdy transakcja nie budzi żadnych wątpliwości albo, czego nie można wykluczyć, gdy nie szuka się alibi. Oskarżony mógł przecież

wówczas zadzwonić do pokrzywdzonego, zrelacjonować mu sytuację i zapytać czy podtrzymuje swoją decyzję co do zakupu. Nie uczynił tego także pomimo tego, że widział pojazd z bliska, otworzył go i obejrzał jego wnętrze, według relacji pokrzywdzonego wyraźnie odbiegające od wyglądu wnętrza z deklarowanym przebiegiem.

Niestety, Sąd Rejonowy albo w ogóle nie dostrzegł tych okoliczności, ewidentnie niekorzystnych dla oskarżonego i podważających jego linię obrony, albo dokonał ich nieprawidłowej oceny, wychodząc z założenia, że oskarżony nie miałby powodu, żeby dopuszczać się przestępstwa oszustwa. Głównie przez pryzmat prowadzonej od dłuższego czasu działalności i dbałości o dobrą opinię, jak również stałego miejsca zamieszkania i regularnego trybu życia. Tymczasem oskarżony mógł liczyć na to, że przez pryzmat niskiej ceny pokrzywdzony zaakceptuje stan samochodu i nie będzie szczegółowo weryfikował jego historii, w szczególności w zakresie przebiegu i kluczyków. W związku z tym mógł też liczyć, że nie dojdzie do ujawnienia, że samochód został uprzednio skradziony, a

numer VIN pochodzi od innego, także zgłoszonego jako skradziony na terenie Niemiec niedługo wcześniej, bo w dniu 19 kwietnia 2019 r. pojazdu. Jest to tym bardziej prawdopodobne, że to oskarżony miał pomóc pokrzywdzonemu we wszelkich formalnościach, w tym w zakresie kluczyków. Co znamienne, po poinformowaniu go, że przebieg i stan techniczny, a co za tym idzie stan prawny znacznie różnią się od deklarowanego zaczął zachowywać się według pokrzywdzonego w sposób co najmniej dziwny. Po pierwsze, spotkał się z nim na stacji benzynowej i poprosił o pozostawienie telefonów w swoim samochodzie, rozmawiając w pojeździe pokrzywdzonego. Po drugie, twierdził że będzie kontaktował się ze sprzedającym i wyjaśniał sprawę, jednak nie ma na to żadnego dowodu. Po trzecie, miał otrzymać telefon od nieustalonego mężczyzny z pytaniem czy jest zainteresowany kluczykami i informacją, że zamierza zgłosić kradzież samochodu, co ostatecznie nastąpiło w dniu 25 kwietnia 2019 r., dysponując nagraniem, którego nie złożył. Po czwarte, prosił pokrzywdzonego, żeby nikomu o tym nie mówił i nie zgłaszał sprawy na policję, a w rozmowach telefonicznych

nie wspominał o samochodzie, tylko o meblach. Po piąte, nie złożył zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, w tym również na jego szkodę, nie podejmując do czasu zainicjowania niniejszego postępowania żadnych działań zmierzających do rozliczenia się z pokrzywdzonym. Po szóste, nie przekazał pokrzywdzonemu umowy, którą miał podpisać sprzedający, jak również nie odpowiedział na odstąpienie od umowy i nie kontaktował się z pokrzywdzonym w tej sprawie. Po siódme, jego zysk z całej transakcji miałby się sprowadzać do późniejszego wykonania przez pokrzywdzonego bliżej nieokreślonej zabudowy meblowej. Tymczasem po jego przywiezieniu zażądał od pokrzywdzonego dopłaty w kwocie 500 euro tytułem rzekomego opóźnienia w odbiorze, które wynikało jedynie z jego twierdzeń.

Zastanawiająca była również postawa procesowa oskarżonego. Otóż pomimo posiadania dowodów, które miałyby potwierdzać jego linię obrony, w tym zdjęć dowodu osobistego sprzedającego i jego osoby, przed dłuższy czas zwlekał z ich ujawnieniem i uczynił to dopiero w dniu 1 czerwca 2021 r., po wyraźnym i kilkukrotnym

zasygnalizowaniu ich
braku przez Sąd
Rejonowy. Mając to
wszystko na uwadze,
zdaniem Sądu
Okręgowego świadomość
i intencje oskarżonego
budzą poważne
wątpliwości. Nawet jeśli
wcześniej nie miał
zamiaru doprowadzenia
pokrzywdzonego do
niekorzystnego
rozporządzenia mieniem,
to na miejscu, widząc
pojazd i sprzedającego,
który z opisanych
wyżej względów budził
jego zastrzeżenia, nie
zareagował i zapłacił
za samochód, który
ewidentnie posiadał wady,
na jakie z pewnością
nie zgodziłby się
pokrzywdzony, nie
kontaktując się z nim i
de facto zatajając istotne
informacje. Przy czym
jego zachowanie można
byłoby rozważać nie tylko
pod kątem wyczerpania
znamion czynu z art. 286
§ 1 kk, ale także z art.
291 § 1 kk bądź 292 § 1
kk, czego Sąd Rejonowy
w ogóle nie dostrzegł.
W świetle zaistniałych
okoliczności oskarżony
co najmniej mógł i
powinien przypuszczać, że
przedmiotowy samochód
pochodzi z przestępstwa.
Podjęte przez niego
działania weryfikacyjne
były z opisanych wyżej
względów
niewystarczające.
Wprawdzie równoległe
toczyło się postępowanie
cywilne, w którym

<p>zapadł wyrok zasądający od niego na rzecz pokrzywdzonego dochodzoną należność, jednak nie oznacza to, że jego zachowanie można rozważać tylko pod kątem prawa cywilnego. Z opisanych wyżej względów mógł również dopuścić się przestępstwa.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Skoro zarzuty były zasadne, to także skorelowane z nimi wnioski zasługiwały na uwzględnienie. Sąd Okręgowy odmiennie ocenił zgromadzony materiał dowodowy i w przeciwieństwie do Sądu Rejonowego doszedł do wniosku, że oskarżony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa. Jeśli nie z art. 286 § 1 kk, to z art. 291 § 1 kk bądź 292 § 1 kk. Niezależnie od tego wyrok uniewinniający jest rozstrzygnięciem, z którym nie sposób się zgodzić. Z tych względów podlegał on uchyleniu, a sprawa przekazaniu</p>		

Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.		
---	--	--

OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE	
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiąże o powodach zmiany		

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.	Sąd Okręgowy nie może skazać oskarżonego, który został uprzednio uniewinniony.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia		
Jak już wyżej była mowa, Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że w niniejszej sprawie powinien zapisać wyrok skazujący. Jeśli nie za czyn z art. 286 § 1 kk, to z art. 291 § 1 kk bądź 292 § 1 kk. Z tych względów, nie mogąc wydać takiego rozstrzygnięcia, do czego w przypadku uprzedniego uniewinnienia uprawniony jest jedynie Sąd Rejonowy, uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał mu sprawę do ponownego rozpoznania.		
<i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
Ponownie rozpoznając niniejszą sprawę Sąd Rejonowy powinien dokonać ponownej, zgodnej z regułami wynikającymi z art. 7 kpk, oceny całokształtu zgromadzonego		

materiału dowodowego, w tym także obejmującej okoliczności niekorzystne dla oskarżonego. Powinien też rozważyć nie tylko czy oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 286 § 1 kk, skupiając się przede wszystkim na istnieniu zamiaru uzyskania korzyści majątkowej kosztem pokrzywdzonego i ewentualnie chwili jego podjęcia, jak również wprowadzenia pokrzywdzonego w błąd i ewentualnie chwili/sposobu tego działania/zaniechania, ale również czynu z art. 291 § 1 kk bądź 292 § 1 kk. Sprowadzałyby się one do tego, że w świetle zaistniałych okoliczności oskarżony - nabywając lub pomagając do zbycia - wiedział, że samochód pochodzi z przestępstwa, a przynajmniej się na to godził bądź mógł i powinien przypuszczać, że tak może być. Niezależnie od tego Sąd Rejonowy powinien uzyskać kartę karną S. W., którego wizerunek według poczynionych ustaleń miał widnieć na sfalszowanym dowodzie osobistym okazanym przez sprzedającego i który miał nim być według oskarżonego, jak również ustalić, co było powodem tymczasowego aresztowania w/w. Pomimo licznych podjętych przez Sąd Rejonowy czynności zmierzających do ustalenia jego miejsca pobytu i przesłuchania nie ustalono, co było przyczyną jego izolacji i jaki jest stan związanego z nią postępowania (k.365-366). Nie można wykluczyć, że uzyskane w ten sposób informacje spowodują konieczność podjęcia dalszych działań, przyczyniając się do rzetelnego zbadania i prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

PODPIS

1.3 Granice zaskarżenia		
Wpisać kolejny numer załącznika 1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 28 września 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 1333/19.	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana

1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 2			
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel posiłkowy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 28 września 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 1333/19.		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana